2. Гринюк М. Податкова культура, як і держава, одним днем не твориться. *Вісник податкової служби України*. 2010. № 21. С. 12-22.

3. Податковий кодекс України : Кодекс від 2 груд. 2010 р. № 2755 URL: http : // www.rada.gov.ua (дата звернення: 10.09.2019).

4. Швабій К. І. Оподаткування доходів населення : проблеми науки та практики : монографія. Ірпінь : Національний університет ДПС України, 2009. 296 с.

УДК 336.01:330.1

Повод Т.М.
доцент кафедри економіки та фінансів
ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»
м. Херсон, Україна
Остапенко А.С.
доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Херсонський національний технічний Університет
м. Херсон, Україна

ПОВЕДІНКОВІ ФІНАНСИ: СУТНІСТЬ І ОСНОВНІ ЗАСАДИ

Історично суб’єкти агропромислового виробництва прив’язані до певної місцевості, певних природних ресурсів, до певного традиційного способу життя, як правило, психологія виробників сільськогосподарської продукції змінюється досить повільно. І незважаючи на розвиток ринкових відносин в аграрному секторі України, виробники сільськогосподарської продукції по різному сприймають сучасні ринкові реалії.

Агропромислове виробництво стає більш складним, тісно пов’язаним із іншими галузями економіки та зазнає впливу глобальних світових тенденцій. Зміни технологій, демографії, клімату, економічних тенденцій можуть привести і призводять, до різких, непрогнозованих змін попиту та пропозиції. Доходи усіх ланок агропромислового виробництва залежать від реакції на вхідну інформацію, оцінка якої змінюється залежно від психологічного сприйняття її різними агентами ринку. Тому, для підвищення рівня ефективності всіх ланок виробників сільськогосподарської продукції та забезпечення більш високого рівня їх конкурентоспроможності, надзвичайно актуально враховувати сучасні тенденції та форми новітніх світових маркетингових стратегій [1].

Поведінкові фінанси – напрям, що використовує напрацювання психології для підвищення та удосконалення пояснювальних та прогностичних можливостей фінансової теорії шляхом дослідження впливу

ірраціональних факторів на прийняття фінансових рішень індивідами та наслідків цього впливу на фінансові ринки [2].

Дослідження даної галузі є надзвичайно важливим, через те, що поведінкові фінанси спроможні пояснити ірраціональність поведінки суб'єктів агропромислового виробництва під час прийняття фінансових рішень, а також дають можливість оцінити ефективність ринків. Впродовж останніх двох століть, науковці намагаються узагальнити й систематизувати усі емпіричні напрацювання задля того, щоб визначити причину появи і можливі наслідки ринкових аномалій, а також дати адекватну оцінку і пояснення поведінки суб'єктів [3].

Іншими словами, поведінкові фінанси можна поділити на два рівні: мікро-, які розглядають поведінку індивідуальних інвесторів та відхилення в прийнятті рішень, що відрізняються їх від раціональних суб'єктів, передбачених неокласичною теорією; макро-, які виявляють і описують аномалії в гіпотезі ефективного ринку, які можна пояснити за допомогою поведінкових моделей [2, 4].

Поведінкові фінанси позиціонуються як один із напрямів поведінкової економіки. Поведінкова економіка є ширшим поняттям, оскільки вивчає поведінку і прийняття економічних рішень загалом і включає в себе торгівлю будь-якими товарами та послугами, а поведінкові фінанси звужуються до суб'єктів фінансового ринку і зосереджуються на інвестиціях і вартості фінансових інструментів [2].

Традиційно поведінкові фінанси займаються дослідженням взаємозв'язку прийняття фінансових рішень і психології прийняття цих рішень на макрорівні. Вони значною мірою допомагають зрозуміти чому окремі індивідууми купують або ж продають фінансові інструменти, ігноруючи результати фундаментального аналізу та ведуть себе нераціонально в прийнятті фінансово-інвестиційних рішень. На рівні корпоративного управління основою цього підходу є поєднання біхевіористичної та психологічної теорій з економікою, а також фінансами, метою якого є пояснення нераціональних рішень, в даному контексті саме фінансових [1, 2].

Надзвичайно велика кількість авторів (можна сказати, що їх більшість) досліджуючи раціональність прийняття рішень, не розглядають можливості того, що керівник (менеджер) будучи під впливом певних факторів може приймати цілком нераціональні рішення, вплив яких на кінцеві результати роботи аграрного підприємства може бути абсолютно непередбачуваним. Саме тому, займаючись дослідженням сутності фінансового управління просто необхідно використовувати принципи поведінкових фінансів [2, 3].

Література:

1. Бутенко В.М. Поведінкова економіка як інструмент маркетингу в сучасному агробізнесі. *Збірник наукових праць Таврійського державного*

агротехнологічного університету. Сер. Економічні науки. 2013. № 1(3). С. 52-57.

2. Кривий В.І. Сутність та основні теоретичні блоки поведінкових фінансів. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер. Економіка і менеджмент.* 2017. Вип. 23(1). С. 12-16.

3. Адаменко А.С., Александрова М.М. Сутність поведінкових фінансів та їх зв'язок з іншими науками. *Розвиток фінансових відносин суб'єктів господарювання в умовах динамічного зовнішнього середовища*: тези Інтернет-конференції, 15 листопада 2018 р. Житомир : ЖДТУ, 2018. С. 71-74.

4. Pompian M. Behavioral finance and investor types: managing behavior to make better investment decisions. N.J.: Wiley finance series, 2012 – 232 p.

УДК 004:631.1

Пристемський О.С.
доцент кафедри обліку і оподаткування
ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»
м. Херсон, Україна

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ АГРАРНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Для стійкого розвитку аграрне підприємство потребує зваженого і цілеспрямованого управління усіма його підрозділами і ресурсами. Загальновизнано, що найважливішими функціями управління є прогнозування, планування, облік, аналіз, контроль і регулювання. В цілому процес управління має інформаційну основу, через взаємозв'язки й інформаційний обмін між компонентами системи управління підприємством і ринковим середовищем. Економічний аналіз охоплює всі ділянки господарювання підприємств, оскільки від їх стану більшою або меншою мірою залежить ефективність його функціонування. Слід зазначити, що аналіз є підґрунтям проведення незалежної перевірки (аудиту) обліково-звітної інформації щодо діяльності підприємств з метою підтвердження її вірогідності та законності. Згідно з міжнародними нормативами аналіз є важливою ділянкою аудиту.

Під час проведення аналізу використовують прийнятні для користувача інформаційні технології за визначеним програмним засобом. З цього випливає, що технологія аналізу – сукупність різних інформаційних технологій, які обирає користувач програмного засобу для автоматизації визначеної ділянки аналізу господарської діяльності підприємств. На прикладному рівні інформаційні технологі визначають способи, методи і засоби збирання, реєстрації, передачі, зберігання, оброблення і видачі